

Стефан
Гарньє

ПРОДОВЖЕННЯ бестселеру,
перекладеного понад 30 мовами

ДУМАЙ І ДІЙ
ЯК КІТ

Vivat
ВИДАВНИЦТВО

Стефан
Гарньє

ПРОДОВЖЕННЯ бестселеру,
перекладеного понад 30 мовами

ДУМАЙ І ДІЙ
ЯК КІТ

Vivat
ВИДАВНИЦТВО

Стефан Гарньє

Думай
і дій
як
КІТ
2

Харків

 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

2021

2021

ISBN 978-966-982-501-8 (epub)

Жодну з частин даного видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмового дозволу видавництва

Серія «Саморозвиток»

Published by special arrangement with Les Éditions de l'Opportun in conjunction with their duly appointed agent 2 Seas Literary Agency and co-agent SAS Lester Agency & Associates

Перекладено за виданням: Garnier, Stéphane. Agir et penser comme un chat — Saison 2 / Stéphane Garnier. — Paris : Les éditions de l'Opportun, 2019. — 256 p.

Переклад з французької Олени Ларікової

Дизайнер обкладинки Світлана Кривошей

Електронна версія створена за виданням:

Гарньє С.

Думай і дій як кіт — 2 / Стефан Гарньє ; пер. з фр. О. Ларікової. — Х. : Віват, 2021. — 240 с. — (Серія «Саморозвиток», ISBN 978-966-942-827-1).

ISBN 978-966-982-278-9 (укр.)

ISBN 978-2-36075-659-9 (фр.)

Продовження історії про те, чого варто повчитися у котиків, яку автор написав разом з пухнастим другом Зіггі. На сторінках книжки — 101 урок про те, як жити задля свого задоволення, вірити в себе та залишатися не просто білим і пухнастим, а ще спокійним, розважливим, незламним, незалежним, допитливим... Ця легка котяча методика розмис

бар'єри між світом людей і тварин та допоможе нам стати кращими. Кількома помахами лапки Зіггі залишив нам безцінні, але такі прості у виконанні поради, з яких складається цілісна філософія життя щасливого кота.

УДК 159.9

© Éditions de l'Opportun, 2017

© ТОВ «Видавництво “Віват”», видання українською мовою, 2021

*Присвячую Зіггі, моєму котикові, який покинув мене на початку літа
2018 року*

Дякую

Люди, які люблять котів, звичайно мають величезне серце.

Сьюзен Істерлі

Я присвячую цю книжку всім котам нашої планети Земля, а також усім, хто обожнює котів, адже вони і зробили мою першу книжку «Думай і дій як кіт» такою популярною, а ще її переклали 28 мовами в різних куточках світу! Моя найщиріша подяка за всі ваші листи, повідомлення та звернення, які мене дуже глибоко вразили та зворушили. Для будь-якого автора не існує більшого задоволення, аніж відчуття, що його думки завдяки книжці виявилися корисними.

І попри те що перша книжка вже завершена, вона далі набуває нових відтінків як частина життя читачів, допомагає їм поратися зі щоденними проблемами, відповідно до їхніх зацікавлень і бажань, — я сподіваюсь, ці нові секрети з життя котів по-новому забарвлять і змінять ваше повсякдення, а відтак і майбутнє.

Зичу вам усього найкращого й навіть трішечки більше.

Щиро і з любов'ю — мої найпалкіші та найкотячіші обійми!

Стефан

Супутник життя

Уже протягом кількох місяців ніхто не вкладається на мою купу паперів. Більше нема кому вранці приходити тертись мордочкою об мої щоки, аби я прокинувся. І більше нема кому зустрічати мене з усмішкою і подвійним підморгуванням, коли повертаюся додому. Уже ніхто не швендяє моєю клавіатурою глупої ночі. Більше нема кому весь час нагадувати мені про пріоритети, коли я надто глибоко пірнаю у світ літер і роздумів. Немає того, хто прийшов та ліг би на хворі частини мого тіла, аби заспокоїти й допомогти заснути. Більше не чутно тихенького шарудіння та шелесту з усіх куточків моєї домівки, тільки слабеньке відлуння твоїх кігтиків, ніби ти досі бавишся десь на підлозі. Неначе це маленька симфонія, яка далі звучить у моїй голові протягом останніх неймовірно довгих тижнів, відколи тебе немає зі мною, відколи ти мене покинув. Ти мій друг, який був зі мною всі ці роки, на тернистому шляху письменництва, та й узагалі всього мого життя.

Де ти? Хто буде тут завтра? Хто ще зможе так довго бути зі мною, якщо не ти, свідок усього мого життя? Хто зміг би так, як ти, протягом стількох років одним поглядом дарувати стільки відвертості, що її я намагався описати на стількох сторінках? Хто здатен нагадати, що я нещирий і сам себе обманюю, коли стираю межі слівформ і синтаксису, аби досягти якоїсь мішанини з несвідомого потоку лексики, від якого ти відвернув би носика, а я б таким чином усвідомив, що найкраще майбутнє для цього аркушика — зім'ятою кулькою вирушити у смітник? Хто ж навертатиме мене на справдешній шлях сьогодні? Завтра? А потім? Хто даватиме зрозуміти своїми жестами, поведінкою, мімікою, де ж саме я помиляюсь? Хто буде моїм поводитирем?

Уже не чутно тихеньких кроків твоїх м'яких лапок, які тишком-нишком заходять до мого кабінету, немає більше тихенького нявчання — так ти вмів привернути мою увагу, попросити дешицу моєї ніжності або ще чогось, що тобі заманеться. Є тільки цокання годинника, яке й забрало тебе та відносить від мене, так само як час забирає родичів і друзів.

Залишається тільки далі згадувати найкращі миті, зберігати тебе у своєму серці, у глибині думок — як мого найціннішого супутника життя.

У цій останній книжці залишається розповісти про те, що ти мені подарував протягом останніх місяців, про таємниці життя, про щастя, яке я ревно й відчайдушно хочу зберегти. Утім, «марно володіти тим, чим неможливо поділитись» — як одного разу ти мені промурчав. Тож, зважаючи на все, чого ти навчив мене, а ще сотні тисяч людей по всьому світі — навчив «думати і діяти як кіт», на твою честь та на спомин про тебе я можу лише поділитись останніми життєвими порадами.

«Усе невиказане може загубитися» — мовиться в одній приказці. І мені не залишається нічого, окрім як поділитися усім, що ти мені подарував і чим поділився, мій друже, мій котику, мій Зіггі.

Сподіваюся знову тебе побачити вже геть в іншому місці — у цьому чи в тому вимірі або площині життя обіцяю сказати тобі все, без брехні, попри ці щемкі й сумні рядки — з усмішкою на вустах.

Наш бортовий журнал, який допоможе в пошуку
щастя

УСЕ, ЩО Я ЗАБУВ СКАЗАТИ ВАМ...

У моїй попередній книжці «Думай і дій як кіт» я зібрав список із приблизно сорока рис характеру, натхненних здібностей і вмінь, які варто розвивати, щоб поліпшити своє життя й відшукати щастя.

Протягом кількох місяців після виходу першої книжки під час нескінченних інтерв'ю та моїх особистих спостережень я усвідомив, що далеко не все сказав! Увесь час Зіггі підказував мені нові й нові слова, думки та ідеї. Я спробував згадати все, що він мені залишив, пробігся спогадами про розмови з журналістами та збагнув, що існує ще чимало тем, у які я не занурився й на дещицю.

А потім стали надходити перші листи й повідомлення від читачів, у яких вони розповідали про враження від моєї книжки, про те, як вони сприйняли її та як нею скористались, як кожен по-своєму знайшов розв'язання своїх проблем та покращив своє життя. Книжка виявилася значно більш помічною та впливовою, аніж я собі міг уявити. Тож я завів щось на кшталт бортового журналу, повсякчас занотовуючи все нове, що помічав у характері й поведінці kota: писав про те, чим він схожий на людину, і про те, що стало впадати мені в очі вже опісля появи першої книжки.

Уже не раз я зауважував, що Зіггі брав участь у створенні цієї книжки у парі зі мною. Наприкінці я навіть збагнув, що був для нього лише писарем, який занотовував його ідеї... і за це я також повинен його вшанувати як видатного мислителя. Мій кіт був поводитирем у цьому натхненному квесті, по завершенні якого ви віднайдете щастя та відчуєте смак життя завдяки зусиллям і спадку порад від Зіггі, тому я повинен радше передати слово йому, а не писати щось від себе.

Тож у мене виникла ідея поділитися цим журналом, таким собі щоденником, що був написаний двома руками й двома пухкенькими лапками, аби за декілька днів читання ви відкрили нові джерела натхнення й радості та стали ще щасливіші! Поділитися усім, що я зміг перекласти людською мовою з котячої поведінки та поглядів, котрі я ловив щодня протягом тих останніх місяців.

Перш за все я зібрав свої спостереження за життям котів, а також здогадки про те, як коти сприймають людей. Мова не про якусь фантастику чи спроби подати кота антропоморфною істотою, яка візьме й розповість нам, про що думає, — аж ніяк. Ідеться про те, як зуміти дослухатись до котячого шепоту, помітити нюанси його повсякденної поведінки, а також ставлення до нас, адже саме ці відкриття можуть зробити нас значно щасливішими. Спраглі до мирного добробуту, ми разом з котом удаємося до нових пошуків і досліджень, аби ступати його слідами шляхом до щастя й любові, по котрому він веде нас.

Хоч би про що йшлося — про кохання, здоров'я чи навіть роботу, — завжди ніжним шепотом до моїх вух долинають певні важливі меседжі, вічні закони та дрібні життєві поради, що їх я засвоїв завдяки знанням про те, як живе кіт.

Зігті невпинно розкривав для мене нові й нові таємниці. А за кілька тижнів до того, як навіки заснути, мій котик змусив мене заприсягтися, що я передам усі секрети вам...

101 день: Котячих таємниць, котрими треба ділитись, існує так багато, як і маленьких задоволень у нашому житті.

СЛОВО ХАЗЯЇНА

Було так приємно побачити його книжку «Думай і дій як кіт». Але в ній таки чогось бракує! Я б сказав навіть — багато чого бракує, якщо ви справді хочете «діяти, думати, любити та жити як кіт».

Стефан розповів мені, що читачам особливо припали до душі мої власні коментарі з його першої книжки, тож ми домовилися, що я поділюся з вами ще кількома секретами щастя й котячого життя: він щодня залишатиме мені перо, щоб я міг власними лапками записувати в бортовому журналі свої таємні знання. Для мене це буде неймовірним задоволенням!

Слуго! Саме ви маєте написати мелодію вашого особистого щастя!

Зіггі

Неділя 1

НАВЗДОГІН ЗА ЩАСТЯМ

Коли усе, про що ви думаєте, про що говорите і що робите,
перебуває в гармонії, тоді щастя вже належить вам.

Магатма Ганді

Справжнє щастя не залежить ані від певної людини, ані від
певного предмета з навколишнього життя. Справжнє щастя
залежить тільки від вас.

Далай-лама

У першій книжці «Думай і дій як кіт» ми разом з вами дослідили сорок здібностей і талантів, притаманних коту, які можна застосувати й у нашому житті, щоб віднайти впевненість у собі, позбутися звички «вдавати, що ми живемо» й розпочати жити по-справжньому. Ми навчились, як можна розслабитись і відвертатися від проблем, як трішечки змінити сприйняття світу й поглянути на нього очима кота, аби врешті-решт у житті з'явилося значно більше щастя та добробуту.

Тепер я пропоную піти трохи далі в цьому безтурботному осяганні мистецтва жити. Після того, як обміркуєте, виправите та зміните свої життєві орієнтири, ви зможете нарешті ступити в потік відкритості до всього світу. Тож пропоную струснути та злегка спрямувати стрілку компаса вашого життя, щоб нарешті віднайти те, що ми всі шукаємо, — щастя!

Чи можна говорити про Коефіцієнт Щастя?

Навіть якщо «КЩ» не має нічого спільного з Кошієм! Хоч не дарма кажуть: за гроші щастя не купиш, зате можеш вибрати скільки завгодно нещастя! Щастя — плід дуже хитромудрого сплетіння мрій, прагнень, бажань, зустрічей і досягнень. Закономірне питання: чи

можемо ми взагалі кількісно або якісно його вимірювати? Ні, жоден з нас не здатен виміряти чи визначити щастя — для кожного воно означає щось своє, у кожного власне його розуміння, різні джерела, форми і прояви, кожен мріє про своє щастя.

Жоден з нас ще на самому початку пошуків і шляху до щастя не здатен сформулювати, у чому для нього стовідсотковий рецепт цього щастя. Усе, що нам до снаги, — це підібрати для себе кілька найвагоміших орієнтирів, кілька моделей поведінки та життя. І в цьому котяча мудрість та жага до щастя надихають найбільше. Ми маємо змогу дослухатись до kota, який муркотить нам на вушко таємниці свого життя, спостерігати за його поведінкою, коли він кожним своїм рухом і рішенням майстерно будує власне щастя.

Нам залишається тільки останній крок. А після того як позичимо в kota премудрості, щоб розвинути впевненість у собі, самоповагу й спокій, і зловимо усмішку талану — рушаймо за котом у його думках і діях, щоб стати на шлях до щастя, яким цей пухнастик хоче нас повести.

А якщо ми досягнемо такого бажаного щастя
— що тоді лишиться на завтра, що шукатимемо
далі? Саме щастя і є пошук, а пошук — це
щастя.

Понеділок 2

ЛЮБІ ДРУЗІ, ЛЮБІ ЛЮДИСЬКА

Любі друзі, я справді неймовірно щасливий знову зустрітися нині з вами. Минули місяці й роки, а коти, як і все на світі, теж старіють. Можливо, Стефан це відчуває, бо останнім часом він постійно несамовито дряпає якісь кривульки на папері, пестить і гладить мене значно більше, ніж зазвичай. Певно, якась частина моєї душі розуміє, що залишилось дуже мало часу, щоб встигнути все розповісти.

Дуже часто протягом останніх місяців я бачив, як він тиняється з вітальні на терасу й навпаки з притиснутим до вуха телефоном і намагається переконати якихось журналістів у тому, що ми, коти, дійсно чимало знаємо про життя людини та функціонування всього світу. Ставки були сміливі, а його бажання передати людям усі знання та весь досвід, які він здобув протягом нашого спільного життя, було таке зворушливе. Мені було дуже приємно. І я, до речі, жодного разу не сумнівався в правильності цього задуму, особливо в ті миті, коли Стефан цитував мені листи й подяки читачів або коли ми разом слухали повтори радіопередач. Я дуже-дуже пишався тим, що зміг докласти свою пухнасту лапку до змін у житті кожного з читачів. Ба більше, я був дуже щасливим, коли Стефан показував обкладинки нашої книжки в перекладах іншими мовами. Наші історії мандрували усім світом!

Ми, коти, розмовляємо лише однією мовою і перекладів не потребуємо. За своєю натурою ми універсальні. Ви колись узагалі думали про це?

Були часи, коли ми ще мешкали в нашому першому будинку, я жив у товаристві однієї кицьки марокканського походження. Її власниця була подружкою мого власника. Під час однієї з подорожей вона натрапила

на цю кицьку в Ес-Сувейрі та привезла сюди. Я чув, як вони між собою говорили, що кицька марокканка, однак яка мені була різниця? Або їй? Жодної. Це була точнісінько така сама кицька, як і всі в нашому кварталі, однак більше на мій смак. У всякому разі дуже вродлива. Уперше ми зустрілися вдома, і я зрозумів, що для мене це чудова пара! Вельми швидке знайомство і злагода. Щоб зрозуміти одне одного, нічого не треба було ускладнювати, усе було просто, ми обоє розмовляли однією мовою, універсальною — мовою кохання і котів. Ми стали жити під одним дахом, усе в нас було порівну, а з часом почали ділити одне ліжко.

І якщо в мене ще залишилось якесь зізнання для вас, то оце: певно, я все-таки трохи перебрал міри, скаржачись на те, що одна моя лапка коротша за решту, адже я так хотів трохи себе пожаліти... Утім, я вчинив це ще й задля того, щоб моя подружка врешті припинила агресивно поводитись під час наших пустощів і втіх! На жаль, це не допомогло, і я далі не втримувався й падав!

Та повернімося до наших баранів, а радше до котів, щоб добре розібратися, що нас із вами роз'єднує, любі люди, адже це допоможе нам швидше порозумітись. Маю на увазі унікальну, єдину універсальну мову, якою ми намагалися до вас щось донести від самого початку. Це мова любові, яку вам зазвичай так складно правильно осягнути, про неї йдеться і в посланнях від Стефана, який намагався пояснити значення цих слів. А проте ще стільки всього треба розповісти. Пропоную вам на сторінках цієї книжки мовою котів відкрити п'ятнадцять таємниць життя:

Бопроглузд
Нізмій
Вусе
Заспра
Люсе
Завел
Залспо

Бускро
Знарадвус
Будобр
Проска
Проїмпрособ
Відсвожит
Люякні
Цетам

Вівторок 3

ЧИ МАЄМО МИ ПРАВО НА ЩАСТЯ?

У його випадку мурчання здається автоматичним запобіжним клапаном якогось приладдя, яке дає змогу тішитися щастям і плекати його.

Моніка Едвардс

Оце запитання ми, коти, ніколи собі не ставимо. Адже поява та існування щастя є чимось, що тотожне прагненню повноцінного та здорового життя. Щастя — це не якась річ і не священний Грааль, що його ще треба завоювати чи здобути, щастя невидимою ниткою пролягає поміж усього іншого в нашому житті, дець поряд із прийняттям і вмінням змінювати негативні аспекти. Якраз те, що нині модно називати силою духу.

То що ж таке взагалі щастя? Кожен має свою відповідь на це запитання, але зрештою щастя — це поєднання потрібних нам чинників, які ширяться або змінюються протягом нашого життя.

Щастя не холодна зірка. Відстань до нього теж не виміряєш. Усе, на що ми принаймні спроможні, маючи лише кілька ключових критеріїв, — зобразити наш Коефіцієнт Щастя певної окремої миті життя.

Найпростіший спосіб розпочати, ступивши перший крок і вирушивши вгору вертикальною спіраллю щастя (яку ми позначимо великою літерою Щ) — це, перш за все, подібно до кота, дізнатись, як плекати й розвивати маленькі щастя, котрі трапляються з нами щодня. Усе це простісінькі речі, що з ними всі ми стикаємося в повсякденні, часто навіть не виходячи з дому, однак саме вони дарують нам справжню насолоду, варто лише знайти для цього трохи часу.

Дехто з людей має хист до мистецтва вдосконалювати свої маленькі повсякденні задоволення, водночас дехто, ба більшість з-поміж нас, не хоче знайти часу, щоб утішитися такими дрібницями. Вони погрузли

по самі вуха в тунелі справ, які потрібно виконати, і проблем, які потрібно вирішити. А зрештою саме ці маленькі промінчики радості й насолоди, коли ми самі їх випромінюємо чи коли ними хтось ділиться з нами, і є основою щастя, таким собі фундаментом, який ми самі здатні побудувати для себе. Мова йде не про те, щоб ухопити святкову ярмаркову кульку, а про те, щоб спорудити справжній замок, прекрасний палац, камінчик за камінчиком — як будують найнадійніші споруди у світі.

Тож чи маємо ми право на щастя? Коли я дивлюсь на кота, то радше сказав би, що мати щастя — це не право, а скоріше завдання, яке ми повинні виконати заради самих себе.

Ідеться не про всі маленькі задоволення нашого світу. Цей замок щастя — радше шкала цінностей, які ми закладаємо в значення слова «щастя», це лише погляд, яким дивимось на світ.

Середа 4

ПОГЛЯНЬ НА МЕНЕ...

Маленькі задоволення в повсякденні кота

Морська зірка

Ми, коти, надзвичайно обожднюємо дивитись, як ви прокидаєтесь щоранку у своїх ліжечках: насилу розплющуєте очі, позіхаєте, солодко потягуєтесь, а потім кладете голову на подушку, щоб іще трохи поспати.

Так-так, навіть не сумнівайтесь, ми трошки глузуємо з вас, однак по-доброму. Адже це дуже весело! Зізнайтеся, хіба самі ви іноді не робите так само? Коли ваша друга половинка прокидається на дві години раніше за вас, а ви, нерозбірливо бажаючи: «Гарного дня, любий!» або «Гарного дня, люба!» — у позі морської зірки розлягаєтесь на все ліжко і на вустах у вас з'являється посмішка? Ось це і є справжнє маленьке щастя! Справжнє маленьке задоволення, яке потребує дешиці часу протягом дня!

Хочу ласки та обіймів

Коли ми цього хочемо або коли наша душа цього потребує, ми беремося шукати вашої ласки та обіймів. Тоді починаємо вимагати від вас уваги, вимагати ніжності, починаємо тертись об вас і голосно муркотіти. То чом би вам не чинити так само з вашою половинкою? Мені траплялось спостерігати за багатьма різними парами, де один відчайдушно потребував уваги, і це вкрай відчувалося, але ніколи не наважувався попросити про неї у своєї половинки, а другий поводився надто відчужено, ба навіть давав зрозуміти, що наразі це його не обходить. Яка величезна помилка, повірте слову кота!

Коли кохаємо одне одного, ми завжди відкриті й доступні для свого партнера. Ніколи не вагайтесь, коли потребуєте ласки, йдіть і просіть уваги та ніжності у вашої половинки.

Четвер 5

БУДУВАТИ ВЛАСНЕ ЩАСТЯ

Щастя наче кіт: якщо спробуєте приголубити його, одразу втече від вас, а якщо не звертаєте на нього уваги, то прийде, потреться об ноги, замуркоче та стрибне до вас на коліна.

Робертсон Девіс

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.

На жаль, цей розділ недоступний у безкоштовному уривку.